

Det gælder såmænd også os herinde i Folketinget. Jeg tror, ingen af os kan sige os helt fri fra denne bemærkning. Men for mig er det økologiske råderum som sagt en god måde, hvorpå man kan besvare spørgsmålet om, hvad vi mener med bæredygtig udvikling.

Vi skal ikke sætte tingene i stå, vi skal udvikle, vi skal omforme vores samfund, vi skal bruge ressourcerne på en anden måde, vi skal hele tiden, synes jeg – undskyld udtrykket; jeg ved godt, det støder mod instinktiv modstand – eksperimentere i vores samfund. Vi skal prøve noget nyt, se om det virker, se om det kan holde.

Men det skal ske inden for nogle rammer, som hensynet til miljø og ressourcer sætter for os. Det er det, der ligger i begrebet det økologiske råderum. Det hviler i virkeligheden på en meget enkel tankegang, nemlig den tankegang, som man kunne kalde samhörighed med kommende generationer og samhörighed med andre mennesker, der bor på kloden.

Det, vi mener at have krav på af ressourcer og forbrug, bør vi også som minimum stille til rådighed for de kommende generationer. Og det, som vi i den rige del af verden har til vores rådighed, bør vi vel også som udgangspunkt acceptere, at andre på kloden skal have adgang til.

Så enkelt ser jeg i virkeligheden på begrebet økologisk råderum, og jeg er helt enig med de ordførere, som har advaret imod at bruge det som et mekanisk grundlag for en række futile regnestykker. Det er mere et forsøg på at konkretisere, anskueliggøre, hvad vi mener med bæredygtig udvikling.

Der var mange interessante ting i hr. Gades indlæg i dag, som jeg siger tak for. Jeg tror, hr. Gade, uanset han har mange kritiske bemærkninger tilovers for den nuværende regering, har svært ved at forestille sig nogen anden regering, som han kan komme i dialog med, hvis han vil prøve at lade de miljøstrategiske synspunkter slå igennem. Det er i hvert fald svært efter at have hørt ordførerne her i dag at forestille sig, at en VK-regering skulle trække udviklingen i den rigtige retning set ud fra hr. Gades synspunkt.

Det fører mig frem til hr. Hans Christian Schmidts indlæg, som jeg siger var et interessant indlæg. Det er klart, at man som minister ofte gerne ser konsensus forstået på den måde, at løsningerne bliver politisk bæredygtige, sådan at de kan overleve eventuelle regeringsskifter, og man ser gerne en god tone.

Jeg synes i øvrigt, vi har haft en glimrende tone her i dag i debatten; vi angriber ikke hinanden vildt og voldsomt, men arbejder i fordragelighed, så derfor har jeg som – tror jeg – andre ministre den opfattelse, at det er godt med konsensus og enighed.

Men indimellem kan det altså også være vederkvægende med uenighed, at man trækker linjerne op, og det må jeg sige hr. Hans Christian Schmidt gjorde meget, meget overbevisende. Hvor man kan sige, at dansk miljøpolitik befinder sig inden for hovedstrømmen af den internationale debat omkring miljøpolitikken – vi er nok et foregangsland, men vores ideer og vores tanker er inden for hovedstrømmen – så er hr. Hans Christian Schmidts indlæg virkelig en radikal – undskyld udtrykket – afvigelse fra hovedstrømstankegangen. Det er virkelig en konsekvent vendt tilbage til tiden før Rio og før alt det, der er sket. Det tror jeg vi vil få meget fornøjelse af i den forstand, at Venstre melder så klart ud, som det er sket her i dag, hvilket i hvert fald vil gøre det klart for befolkningen, at her er der virkelig forskel ikke på målet – jeg tror, at hr. Hans Christian Schmidts kærlighed til naturen og miljøet er lige så stor som min og andres – men på de midler, han vil tage i anvendelse, og navnlig dem, han ikke vil tage i anvendelse. De adskiller sig radikalt fra mine forestillinger og fra alt, hvad der er sagt af skiftende miljøministre op til, under og efter Rio.

Vi kan – tror jeg – få megen glæde i de kommende måneder af at få uddybet det på en ordentlig måde, men der er dette klare skel, og der er ingen tvivl om – tror jeg – at hvis man skal udnævne ét område, der virkelig vil blive ændret, hvis Venstre og De Konservative kommer til, så er det miljø- og naturpolitikken.

Her vil man se, at Danmark flytter sig på landkortet fra at ligge forrest i hovedstrømmen til at ligge et helt, helt andet sted. Om det så er i overensstemmelse med befolkningens ønsker og sådan noget, synes jeg i allerhøjeste grad vi skal lade være hovedtemaet i et kommende politisk opgør omkring disse ting; om det er dér, man virkelig ønsker, der skal ske forandringer; om man skal trække Danmark i en helt anden retning. Jeg synes, det er en spændende og en god debat, og jeg vil derfor gerne med al den oprigtighed, jeg er i besiddelse af, kvittere for et godt og interessant indlæg fra hr. Hans Christian Schmidts side.

Så var der nogle spørgsmål, og dem vil jeg meget gerne besvare undervejs i debatten. Jeg